Recompte d'existència

Finals de febrer és temps de fer recompte. Ens palpem cada matí per comprovar si tot és al seu lloc, calculem els dies viscuts i els que encara ens queden per viure. Mesurem el cubicatge dels nostres pulmons i ordenem, per ordre alfabètic, les paraules i les idees que encara no hem expressat. Disfressada de mes de març, la vida ens espera a la cantonada, però nosaltres tenim tancat per inventari.

És temps de posar en ordre les absències i de preparar-nos mentalment per a l'esclat de grocs de la primavera. La ginesta comença a bategar entre els matolls i els camps de colza esbossen els seus límits oliosos entre els marges. Aviat la vida iniciarà un viatge vertiginós cap a la llum i ens cal tenir-ho tot en el seu lloc, ben posat, ordenat i a l'abast. El llibre blanc d'en Quim Española la columna de l'haver i el negre d'en Narcís Comadira en la del deure.

Arriba el temps d'obrir el pot de la confitura amarga i de posar al forn la coca amb peladures de llimona, de preparar l'oli per als brunyols de quaresma i de moldre el sucre fins que deixi de tenir consistència vidriosa. És temps de pensar més en el futur que en el passat, d'obrir els ulls per acollir noves imatges, de parar l'orella per escoltar noves remors i de preparar el tou dels dits per poder acaronar l'escorça renovada dels arbres.

A finals de febrer les pupil·les fàcilment se'ns amaren d'efímeres llàgrimes, perquè és temps de certeses tristes i d'humils records, i ens adonem que el món és un inventari imperfecte. Però la poesia ens salva i ens empeny per fer quadrar el compte de resultats, encara que hàgim d'aguantar el ròssec dels compatriotes que tenim retinguts, silenciats i humiliats en les presons castellanes. Caldrà continuar fent recompte d'existència per no oblidar qui som, què parlem, ni l'orgull que ens ha de permetre seguir essent un sol poble.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/21/recompte-dexistencia/897096.html?utm_source=rss